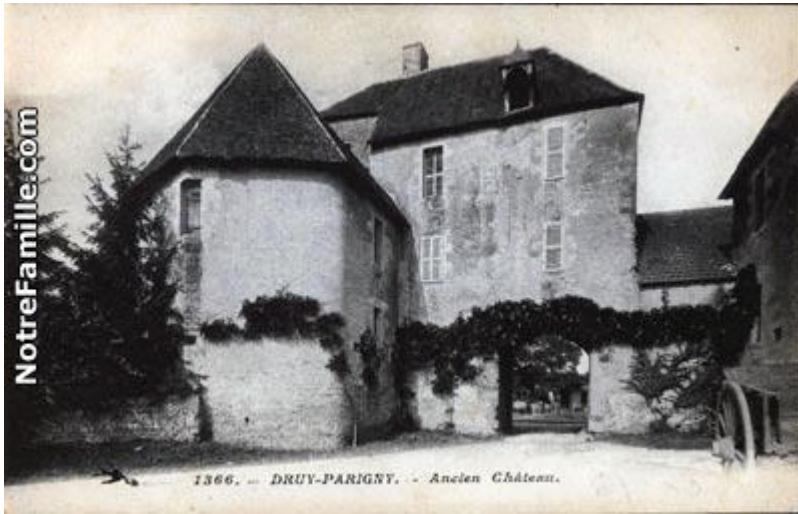


Druy-Parigny

Inwoners staan bekend als 'les Druiacois'

De naam is oorspronkelijk Keltisch; "drew" = chène; "petro" = "hameaux, quartiers", maw eikendorp of zoiets.

Er is in Druy-Parigny al sinds 859 een kapel; het dorp stond al in 1278 bij de bisschop van Nevers geregistreerd als Druiacum.



In 1356 werd het feodale kasteel van de Druy in brand gestoken door de Engelsen, maar in 1388 weer hersteld en versterkt. Nogmaals een brand, waarna het kasteel pas weer in 1463 opnieuw wordt opgebouwd. Tijdens de godsdienstoorlog in 1562 wordt het kasteel geplunderd.

Er vinden veranderingen plaats in de 17^e en 19^e eeuw waarna het kasteel wederom afbrand in 1945. Het enige dat nog resteert zijn de torens, een grote rechthoekige toren, omlijst door twee andere torens. Een deel van het verdedigingswerk is nog steeds herkenbaar. Vele kanonneerboten spleten blijven.

De gevels en daken van het kasteel en de kapel zijn tegenwoordig beschermd

monument.

De kolenmijnen in de bossen van Druy zijn de eerste in de Nièvre en stammen van 1580.

In 1790 werden de parochies Druy en Parigny samengevoegd tot Druy-Parigny.

Tijdens de 2^e wereldoorlog werd het dorp slachtoffer van de onderdrukking door de nazi's; een dertigtal huizen brandden af.

De kerk "Saint Martin" dateert uit de 11^e eeuw en is één van de oudste parochiekerken van Frankrijk. In de 16^e eeuw werd de kerk vergroot. De kerk, die niet bij een klooster hoorde, heeft een gewelf in het schip dat gewoonlijk voorbestemd was aan meer belangrijke gebouwen. Het wijwatervat van gietijzer uit de 16^e eeuw is versierd met horizontale lijnen en ringen. De ringen waren bestemd om het vat te kunnen verplaatsen. Van dit soort wijwatervaten van gietijzer zijn er veel te vinden in de Nièvre, door het bestaan van de smederijen in Thianges en La Machine.

Het reliëf van Christus en zijn 12 apostelen is waarschijnlijk afkomstig uit het kasteel. De apostelen zijn per twee gegroepeerd; de versiering is karakteristiek voor de Renaissance. De hoofden zijn tijdens de Franse Revolutie (eind 18^e eeuw) verwoest.

Petrus draagt de sleutel van het hemelse koninkrijk. Naast Sint Jacobus (de meerdere) die een sabel trekt, staat Sint Jacob (de mindere), herkenbaar aan zijn knots.

Christus aan het kruis

Van oorsprong hing Christus aan het houten kruis dat nog steeds zichtbaar is. Daarna is het opgeplakt op een opengewerkt kruis. Een en ander is uitgevoerd in alle eenvoud. Het lichaam is opgehangen aan 4 spijkers, zoals gebruikelijk in de late Middeleeuwen. Pas vanaf de 13^e eeuw worden de voeten van Christus gefixeerd op een steun met maar één spijker. Na de Contrareformatie (in de 16^e eeuw) worden beide methodes gebruikt.

De duiventil is gebouwd tussen 1830 en 1850.

Vanaf de Middeleeuwen tot de 19^e eeuw is het fokken van duiven geliefd vanwege het vlees en de mest. Een duiventil werd zo gebouwd dat roofdieren en ratten slecht binnen konden komen. Het dak en het paviljoen zijn van geglazuurd aardewerk uit Nevers.

Rosaire de Marney (de rozenkrans van marney) stamt uit de 20^e eeuw. Een hedendaags kruis bovenop een rots waarin een nis met de heilige Maagd met kind; het is een overblijfsel van een verdwenen gehucht.

